

نقش تعدیل کننده منبع کنترل در اثربخشی درمان های شناختی- رفتاری و تنش زدایی بر اختلال اضطراب تعمیم یافته

هیوا کریمی^۱، دکتر فاتح رحمانی^۲

۱. کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران. (نویسنده مسئول: kaziva.kaziva@yahoo.com)

۲. استادیار گروه روان شناسی، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران.

مجله پیشرفت های نوین در علوم رفتاری، دوره اول، شماره چهارم، بهمن ماه ۱۳۹۵، صفحات ۲۲-۱۱

چکیده

منبع کنترل از متغیرهای شناخته شده شخصیت است که به داوری درباره علیت یا تجسم علیت رویدادها اشاره دارد و در نظر گرفتن آن برای پیش آگهی درمانی مهم است. هدف پژوهش حاضر بررسی ارتباط منبع کنترل با میزان پاسخدهی به درمان های شناختی - رفتاری و تنش زدایی در بیماران دارای اختلال اضطراب تعمیم یافته بود. به این منظور نمونه ۳۰ نفری از بیماران دارای اختلال اضطراب تعمیم یافته، با استفاده از مصاحبه بالینی براساس DSM-5، انتخاب و بطور تصادفی در دو گروه گمارده شدند. یک گروه به مدت سه ماه (۱۲ جلسه)، تحت رواندرمانگری شناختی - رفتاری و گروه دیگر به مدت دو ماه (۸ جلسه) تحت درمانگری تنش زدایی (رلاکسیشن) قرار گرفتند. جایگاه منبع کنترل بیماران از طریق مقیاس منبع کنترل راتر و شدت نشانه های اضطراب آنها از طریق آزمون اضطراب بک قبل و بعد از درمانگری ارزیابی شدند و نتایج پیش آزمون و پس آزمون آزمودنی ها با استفاده از آزمون تحلیل کوواریانس مقایسه شد. نتایج پژوهش نمایانگر کاهش بیشتر شدت اضطراب در بیماران دارای منبع کنترل درونی، در هر دو گروه بود. نتایج با توجه به متغیر منبع کنترل و نوع درمان به کار گرفته شده تفسیر شد.

واژه های کلیدی: اختلال اضطراب تعمیم یافته، تنش زدایی، درمانگری شناختی- رفتاری، منبع کنترل

مجله پیشرفت های نوین در علوم رفتاری، دوره اول، شماره چهارم، بهمن ماه ۱۳۹۵